

Ting stille sig paa Forbrugernes Side. Forbrugeren skal have sin nødvendige Ration af Smør, og Lovforslaget tilsigter, at dette skal være til Stede. Men den Omstændighed, at man giver en Mand et Kort, som giver ham Ret til at købe et vist Kvantum, sikrer ikke, at han vil være økonomisk i Stand til at benytte sig deraf. Hvis Kortet ikke skal være en tom Ret, et blankt Papir eller maaske et Værdipapir, som benyttes til Bortsalg til andre, der vil være i Stand til at udnytte Retten, saa maa den Ration, som man sikrer Forbrugeren, ogsaa bringes ham i Hænde til en Pris, som han kan overkomme. Det foreslaas nu i Lovforslaget, at Forbrugeren skal have sit Smør til 1 Kr. 60 Øre pr. Pund. Der har været fremsat Ønske om baade en højere og en lavere Pris. Jeg er blevet staaende ved Tallet 1 Kr. 60 Øre som det rimelige, idet det ogsaa med den lavere Pris: 1 Kr. 50 Øre, som har været bragt i Forslag, og som selvfølgelig ud fra den Opfattelse, jeg her har givet Udtryk, i og for sig havde min Sympati, maatte tages i Betragtning, at der var adskillige mindre bemidlede, som endda ikke kunde betale Prisen. Jeg har foreslaaet 1 Kr. 60 Øre pr. Pund under den samme Forudsætning, at det vil være nødvendigt for Kommunerne at benytte Dyrtidsloven, som jeg for et Øjeblik siden fremsatte Forslag om at udvide, og hvorved Kommunerne faar større Midler til Raadighed, saa at de for de mindst bemidlede, for den ganske fattige Del af Befolkningen, yderligere kan foretage Nedsættelse af Prisen.

Naar 1 Kr. 60 Øre er den Pris, som skal betales af Forbrugerne, maa Varen jo afleveres til Omsætningen til en lavere Pris, og der er forhandlet herom. Baade Detailhandleren og Grossisten har stillet deres Krav, og det foreslaas nu her, at den Pris, for hvilken Mejeriet skal aflevere Varen til Grossisten, sættes til 1 Kr. 44 $\frac{1}{2}$ Øre, og at den Pris, hvortil Grossisten skal aflevere Varen til Detaillisten, sættes til 1 Kr. 47 $\frac{1}{2}$ Øre. Jeg har nævnt Priserne for Pund, men det Maal, som findes i Lovforslaget, er jo Kilogram, og derved bliver Tallene hele, altsaa 2 Kr. 89 Øre og 2 Kr. 95 Øre. 2 Kr. 89 Øre er jo ikke noget meget lige Tal, men da det her udelukkende drejer sig om en gros-Afreg-

ning med Staten, spiller dette ikke nogen som helst Rolle; her er 2,89 lige saa let haandterligt som 2,88, hvilket Tal ogsaa har været fremme. Den Avance, som Grossisten paa denne Maade vil faa, men som omfatter ikke blot hans Fortjeneste, men ogsaa alle hans Omkostninger, andrager altsaa 3 Øre pr. Pund, 6 Øre pr. kg, og Detailhandleren faar en Fortjeneste af 12 $\frac{1}{2}$ Øre pr. Pund, 25 Øre pr. kg. Naar Handelen kommer til at foregaa under den fulde Rationering, skulde jeg tro, at begge disse Avancer maa anses for at være rimelige.

Lovforslaget nævner 2 andre Tal, nemlig at Mejerierne skal aflevere forlods til 1 Kr. 90 Øre, og at Staten skal garantere 2 Kr. 30 Øre. Her træder nu frem for ærede Medlemmers Blik den finansielle Forpligtelse, som Staten paatager sig, og som jeg har den Ære at tilraade Dem, at Staten skal paatage sig. Naar Smørret afleveres til 1 Kr. 44 $\frac{1}{2}$ Øre, og Mejerierne forlods skal have 1 Kr. 90 Øre, er der en Difference af 45 $\frac{1}{2}$ Øre, som udgør Statens *Tilskud* til Smørprisens Nedsættelse; for at kunne bringe Forbrugerne Smørret i Hænde til 1 Kr. 60 Øre maa Staten altsaa betale 45 $\frac{1}{2}$ Øre for hvert Pund. I de 11 Maaneder, der er Tale om, vil dette andrage nogle og tredive Millioner Kroner. Men idet der endvidere er garanteret Smørproducenten en Pris af 2 Kr. 30 Øre, andrager Statens *Garanti* Differencen mellem 1 Kr. 90 Øre og 2 Kr. 30 Øre, hvilket beløber sig til henved andre 30 Mill. Kr. Det sidste Beløb er dog kun en *Garanti*, og i hvor høj Grad den vil blive effektiv, afhænger af 2 Forhold, nemlig hvor meget Smør der kan produceres og afhændes til en højere Pris, og hvor høj denne Pris kan blive. Uden at være i Stand til at sige, om det er noget opnaeligt, eller komme ind paa, om det er eftertragteligt, skal jeg rent eksempelvis anføre, at saafremt man antager, at der vil kunne være til Raadighed 5,500 Dritler om Ugen til Udførsel, og der som Udførselspris kunde opnaas 3 Kr. 30 Øre pr. Pd. og denne samme Pris erlagdes af Bagerier og Restaurationer, og man endvidere gaar ud fra, at nogle Afgifter af Ost og kondenseret Mælk, som jeg om et Øjeblik skal komme tilbage til, indkommer i det beregnede Omfang, vil Statens